

[Simonsen.]

og således at det for pensionister virkelig bliver værdifuldt at have arbejde ved siden af og have det så længe som muligt.

Hr. Albertsen var også inde på et spørgsmål, vi har diskuteret i udvalget, nemlig pensionisternes forhold sammenlignet med de erhvervsaktives. Vi har fået nogle beregninger, der viser, at den disponible indkomst for pensionisterne er større end for de erhvervsaktive, og der har været almindelig enighed om, at det ikke er særlig heldigt i det lange løb. Men vi må her konstatere, at vi har en masse problemer i forbindelse med nedslag og skatteregler. Jeg synes, det er glædeligt, hvad der har stået at læse i skatteudvalgets betænkning om, at man her ønsker at nå frem til en løsning i retning af en fastfrysning af pensionisternes særlige fradragsbeløb, således at man i hvert fald ad åre får en ligestilling. Nok kan man hævde, som hr. Albertsen gjorde i sin tale her, at det er et forkert sammenligningsgrundlag, fordi vi sammenligner med de lavtlønnede. Men det, der stadig væk står tilbage, er, når vi sammenligner erhvervsaktive med ikke-erhvervsaktive, at pengene skal nu en gang gå fra de erhvervsaktive til de ikke-erhvervsaktive. De kan ikke tages andre steder fra, og derfor er der en grænse for, hvor længe man kan blive ved bare at forbedre forholdene for de ikke-erhvervsaktive uden at skele til andres forhold. Disse to ting kan ikke adskilles fra hinanden.

Derfor finder jeg, at sammenligningen under alle omstændigheder er rimelig, for vi skal også tage i betragtning, at den gruppe af ikke-erhvervsaktive, som pensionisterne udgør, ikke har ret mange udgifter i forbindelse med familie; de har ikke børn, som har både den ene og den anden udgift i forbindelse med at gå på arbejde, tage ekstra uddannelse osv. Derfor synes jeg nok, at sammenligningen er relevant og i nøgne tal viser, at der er et problem, som vi skal have løst.

Min konklusion skal som sagt være glæde over, at skatteudvalget tilsyneladende vil tage spørgsmålet om fradraget op til vurdering, og vores indstilling er, at det problem som jeg nævnte før, vi ikke har fået rettet for de enlige, prioriteres forud ved kommende generelle velstandsreguleringer.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale

lovforslagene som helhed med de ændringsforslag, der er stillet af ministeren.

Nathalie Lind: Ved første behandling gav hr. Holger Hansen på mit partis vegne principiel tilslutning til de lovforslag, vi i dag har til anden behandling.

Vi har haft en grundig udvalgsbehandling, har fået et væld af oplysninger, og vi har yderligere behandlet et ændringsforslag, ministeren har fremsat med henblik på at klare pensionisternes skatteklemme. Jeg synes, det er værdifuldt, at resultatet er blevet, at hele udvalget har kunnet enes om den foreslåede ændring af dansk pensionslovgivning under den forudsætning at Danmark, hvad jeg håber, bliver medlem af fællesmarkedet. Men jeg synes også, det er rigtigt som hr. Simonsen at trække frem, at det er ændringer, som vi i givet fald selv har valgt at gennemføre. Der er ikke tale om, at man fra fællesmarkedets myndigheder på nogen måde har rettet henstilling til os om, at dansk pensionslovgivning skal ændres. Vi gennemfører disse lovforslag alene for at undgå det urimelige resultat, som ellers kunne opstå, hvis en EF-borger, der blot én gang havde haft fast bopæl her i Danmark i et år, ved pensionsalderens indtræden kunne få udbetalt dansk folkepension, i hvilket EF-land vedkommende måtte ønske.

Den skævhed, som jeg erkender vort nuværende pensionssystemets opbygning hvilende på indfødsretten har over for f. eks. gæstearbejdere, har vi drøftet i udvalget, men vi har stillet os tilfreds med ministerens oplysning om, at spørgsmålet om i fremtiden at fastholde indfødsret som betingelse for dansk pension må overvejes i forbindelse med en kommende udbygning af pensionslovgivningen.

Jeg kan også erklære mig tilfreds med de overgangsregler, der er foreslået indført, men jeg vil stille ministeren et spørgsmål: hvilke tanker og hvilke planer har man gjort sig med henblik på at orientere om disse overgangsregler? Har man planer om, at danske ambassader skal involveres i dette arbejde? Vi må jo se i øjnene, at der kan være danske statsborgere, som ikke er bekendt med, at de f. eks. i 1975 skal tage stilling til, om de vil vende tilbage eller blive i udlandet. Jeg vil gerne høre, hvilke tanker ministeren har gjort sig herom, for formålet